

продуктивних сил) і величина підприємства. У повній мірі ці питання неможливо визначити без прогнозування та передбачення на майбутні періоди зовнішнього та внутрішнього середовища діяльності.

Перелік використаних джерел

1. Шершньова З.Є. Стратегічне управління: підручник / З.Є. Шершньова. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2004. – 699 с.
2. Українська радянська енциклопедія. В 12-ти томах / за ред. М. Бажана. – 2-ге вид. – К.: Гол. редакція УРЕ, 1974–1985.
3. Словник-довідник з економічної географії. 9–10 класи / Т. В. Буличева, К. О. Буткалюк, Т. А. Гринюк та ін. за наук. ред. В. Г. Щабельської. – Х.: Вид. група «Основа», 2004. – 112 с.
4. Сучасний словник іншомовних слів / (авт.-уклад. Нечволод Л. І.) – Харків, 2009. – 768 с.
5. А. И. Никитин // журнал «Управление компанией» № 2. – 2007.
6. Економічна стратегія держави: теорія, методологія, практика: монографія. – К.: НІСД, 2003. – 368 с.

УПРАВЛІННЯ ІНТЕГРАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ

*К. Ю. Вергал, к.е.н., доцент
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Інтеграція як новітня структура, сформована з метою співробітництва, міжсистемної взаємодії, отримання додаткових переваг, потребує відповідних управлінських дій, об'єднаних в єдиний управлінський процес постійного моніторингу та контролю за якістю результатів спільної діяльності. А отже, ефективність функціонування інтегрованих об'єднань у нестабільному ринковому середовищі в першу чергу пов'язане з проблемою організаційно-методичного управління інтеграційними процесами.

Розуміючи у загальному випадку під системою управління сукупність усіх елементів, підсистем і комунікацій між ними, а

також процесів, що забезпечують їх функціонування та подальший розвиток» [1, с. 12], зазначимо, що в її основі має знаходитись координуючий центр, створення якого має забезпечити системність управління ефективністю функціонування інтеграційного об'єднання та контроль за новими зв'язками, що виникли в процесі інтеграції через комплекс заходів, методів і моделей. А тому, розглянемо інтеграційний процес P , як систему, що підлягає керуванню, і на яку здійснюються керуючі впливи від суб'єкта контролю до n різних агентів $A_1, \dots, A_n$ у вигляді керуючих сигналів k , $k \in K$.

Окрім керуючих сигналів, суб'єкт контролю володіє інформацією про сигнали-збурення зовнішнього середовища ε , сигнали зворотної реакції на вплив z , $z \in Z$, та сигнали-інформація про взаємодію агентів між собою r , $r \in R$ сукупність яких формують множину виходів Y – результат управління інтеграційним процесом. А тому власне управління інтеграційними процесами може бути задане у вигляді відображення:

$$P: K \cdot Z \cdot R \cdot \varepsilon \rightarrow Y.$$

Оскільки при цьому при горизонтальній інтеграції керуючі сигнали надходять рівномірно до усіх учасників інтеграції, а при вертикальній інтеграції, де кожен наступний агент підконтрольний попередньому [2, 3], суб'єкт контролю здійснює вплив лише на перший рівень, подальшого дослідження потребує врахування специфіки кожного виду інтеграційного об'єднання.

Перелік використаних джерел

1. Концептуальні засади управління підприємством як економічною системою: монографія / за ред. В. О. Коюди. – Харків: ХНЕУ, 2007. – 416 с.
2. Мещеряков С. Г. Основные экономические показатели и методы оценки эффективности деятельности холдинга [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.cfin.ru/bandurin/article/sbrn03/>
3. Мещеряков С. Г. Особенности холдинговой структуры организации бизнеса [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.cfin.ru/bandurin/article/sbrn04/>